

Més militants que talla política

Els dirigents socialistes valencians compten ben poc a Madrid. Tres delegats a l'executiva i quatre al comitè federal és el balanç de 12 anys i 5 congressos federals, malgrat ser la segona federació en militància.

Josep Ramon Lluch

En el recentment celebrat XXXI congrés del PSOE, la delegació del País Valencià —que hi dugué 119 representants i constituí la segona en importància numèrica— va aconseguir de col·locar el president del PSPV, Antoni Garcia Miralles, com a membre de la nova executiva federal, l'òrgan de direcció del PSOE on també ha entrat a formar part un nomenat valencià, el ministre d'Educació i Ciència, José Maria Maravall, després que Cebrià Ciscar i Antoni Asunción —barons de la comarca de l'Horta Sud— el van fitxar perquè fos el cap de lleó de la facció del partit que ells controlen.

A més, en el comitè federal han entrat també quatre membres del PSPV-PSOE, Cebrià Ciscar, Irma Simó, Vicent Tarazona i Vicent Garcés. Aquesta és la primera vegada que algun membre de la delegació valenciana ix elegit per a formar part del comitè federal i destaca perquè d'una *tacada* n'han entrat quatre. Tanmateix, cal recordar que dos d'aquests homes, Vicent Tarazona i Vicent Garcés, són uns destacadíssims dirigents del corrent Esquerra Socialista, que ha aconseguit

una important representació en els òrgans de direcció del PSOE.

Per tal de poder fer una valoració encertada d'aquesta presència de socialistes valencians en la comissió executiva i en el comitè federal del PSOE, cal fer-ne una comparació amb els anteriors congressos.

En el XXVII congrés federal del PSOE, l'any 1976, en plena transició i quan encara els *tics* de la clandestinitat eren ben evidents, dos valencians, Antoni Garcia Miralles i Josep Lluís Albinyana, foren elegits per a formar part de l'executiva. Dotze anys després, l'històric Garcia Miralles continua essent el baluard del socialisme al sud d'Oliva i continua tenint la confiança d'Alfonso Guerra i de Felipe González. Ell és l'únic que ha tornat a repetir com a membre de la direcció del PSOE, quatre congressos després. En el XXVIII congrés del PSOE, celebrat el 1979, es va produir una forta batalla entre crítics i oficialistes i, com a conseqüència de l'adscripció de la delegació valenciana al sector crític, cap representant valencià no resultà elegit per als òrgans de direcció en el congrés extraordinari que tingué lloc a finals de 1979. En el congrés número XXIX celebrat el 1981, Joan Lerma, que ja era secretari general del PSPV, va eixir

com a membre de l'executiva, tot i que només hi va restar fins al congrés següent, on Lerma va deixar el càrrec i cap valencià no hi fou elegit. Així, doncs, al llarg de 12 anys i 5 congressos, els socialistes valencians, que sempre han estat la segona delegació en importància numèrica, només han tingut tres membres a l'executiva i quatre al comitè federal.

Pel que fa al PSC, des de 1978 ha aportat a l'executiva federal vuit delegats: Soledat Clotas, Josep Maria Traginer, Carles Cigarran, Raimon Obiols, Joan Prats, Josep Maria Sala, Maria Dolors Renau i Eduard Martín Toval, mentre que en la nòmina de membres del comitè federal figuren un total de 28 delegats del PSC-PSOE. A més, cal destacar la presència de diferents ministres, com ara Ernest Lluch, Joan Majó o Narcís Serra, com també tota una llarga sèrie d'alts càrrecs en diferents ministeris i organismes de l'estat. Quant a la Federació Socialista Balear, que és una de les més reduïdes, destaca la figura d'Emilio Alonso, que ocupava —fins el passat dia 24 de gener— la secretaria general de finances del PSOE. I també, si voleu, l'actual president del Congrés, Fèlix Pons.

Així, doncs, la diferència entre el pes dels polítics (socialistes i no socialistes) del País Valencià i del Principat és evident al llarg dels últims anys, perquè la conclusió és que no importa quants delegats o militants del partit en el govern té un país, sinó la talla dels seus dirigents, a l'hora de comptar allà on es mouen els fils del poder, de l'administració, en suma, de l'estat. □

LLIBRES *a mà* Món mascle

Terenci Moix
Llibres a mà, 68. 192 pàgines

Novel·la d'aventures? Aberració eròtica?
Pel·lícula de romans? Tot això i més en
aquesta novel·la divertida i atroç,
suggestiva i fantàstica.

De venda a totes les llibreries